

РЕШЕНИЕ

№ 3145

гр. София, 18.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 06.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **6364** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84-85 от Закона за убежището и Б. (ЗУБ).

Образувано е по жалба вх. № 16577/26.08.2010 г., подадена от Т. А. С., палестинец, без гражданство, роден в гр. Рами, Западния бряг на р. Йордан, чрез адвокат Диана Д., срещу Решение № УП-108/13.08.2010 г. на интервюиращ орган П. Държавната А. за Б., с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е постановено П. нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като административният орган не е събрал необходимата информация и не е отчетел възраженията и обясненията на лицето, търсещо закрила. Релевират се доводи за извършено съществено процесуално нарушение, предвид обстоятелството, че интервюто с жалбоподателя е следвало да бъде проведено П. специално отношение, с оглед на факта, че същият се числи към уязвима група, поради влошеното си здравословно състояние. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно и своевременно уведомен се явява лично и с упълномощения адвокат Диана Д., която поддържа жалбата, на изложените в същата основания, както и искането за отмяна на оспорения акт.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрисконсулт М оспорва жалбата и поддържа становище за нейната неоснователност.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – С. град, в решаващия състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за

установена следната фактическа обстановка:

С молба вх. № 1067/12.08.2010 г. на ДАБ, П. МС, РПЦ за бежанци Т. А. С. е заявил, че желае да получи статут на бежанец, закрила и сигурност и иска да живее в Б. На 12.08.2010 г. с Т. А. С. е проведено интервю от интервюиращ орган П. Държавната А. за Б. и в присъствието на преводач. С писмо изх. № УП-3449/12.08.2010 г. на ДАБ главния директор на Специализирана дирекция „Т” П. Държавната А. за национална сигурност (ДАНС) е уведомен за подадената от Т. А. С. молба за закрила. По делото е представено писмо изх. № Т-2594/26.08.2010 г. на ДАНС, с което директорът на Специализирана дирекция „Т” е заявява, че не възразява срещу предоставянето на статут на Т. А. С.. В срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ от страна на интервюиращия орган е прието решение № УП-108/13.08.2010 г., с което, на основание чл. 70, ал.1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал.1, т. 1 и т.5 от ЗУБ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. Предвид мотивите на решението е констатирано, че в молбата на Т. А. С. не са посочени причини за страх от преследване на територията на Западен бряг на река Й по причина на раса, религия, етническа или социална принадлежност или политическо мнение или убеждение. Формулиран е извод, че молбата на Т. А. С. не съдържа позоваване на конкретни обстоятелства, различни от изложените в предходните производства, както и на новонастъпили такива, от съществено значение за личното му положение или относно държавата на произход. Решението е връчено на Т. А. С. на 19.08.2010 г., в присъствието на преводач. Срещу решението е подадена жалба от Т. А. С., с вх. № УП 3449/25.08.2010 г. на ДАБ П. МС. Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗУБ и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваният индивидуален административен акт е постановен от компетентен орган, в кръга на законовите му правомощия и в срока по чл. 70, ал.1 от ЗУБ. Спазена е писмената форма и се съдържат реквизитите, съгласно чл. 59, ал.2 от АПК.

Настоящата инстанция намира за неоснователни изложените доводи за наличие на съществено процесуално нарушение, опорочаващо административното производство и представляващо самостоятелно основание за отмяна на издадения в резултат от производството административен акт. Съществено процесуално нарушение в посочения смисъл би било налице, ако в следствие от извършването му е засегнато правото на защита на жалбоподателя или ако е довело до фактически и правни изводи, различни от изложените в оспорения акт. В случая като съществено процесуално нарушение се сочи обстоятелството, че интервюто с жалбоподателя е проведено в дома за временно настаняване на чуждестранни граждани към Дирекция Миграция П. МВР. Според жалбоподателя, това обстоятелство е повлияло върху психическото му състояние по време на интервюто и съответно върху отговорите на поставените му въпроси. Твърди, че принадлежи към уязвима група и съответно П. провежданото с него интервю е следвало да му бъде отчетено особеното му положение.

Съгласно разпоредбата на чл. 30а от ЗУБ, П. прилагане на разпоредбите на този раздел се отчита особеното положение на чужденците от уязвима група като малолетни или непълнолетни, бременни жени, възрастни хора, самотни родители, придружени от малолетните или непълнолетните си деца, лица с увреждания и такива, които са били обект на тежки форми на психическо, физическо или сексуално насилие. Жалбоподателят не е представил доказателства, че спада към някоя от посочените групи. Представена е епикриза от 19.03.2010г., изготвена от д-р Р от Д. психиатрична болница Св. И Р гр. Нови И, съгласно която на Т. А. С. е поставена диагноза

параноидна шизофрения. Само наличието на поставена диагноза не обосновава извод за наличие на трайно увреждане на жалбоподателя, поради което към момента на проведеното с него интервю не са били налице предпоставки същият да бъде квалифициран като чужденец, принадлежащ към уязвима група.

От друга страна, дори да се приеме, че провеждането на интервю в условията на дома за временно настаняване на чуждестранни граждани П. Дирекция Миграция е оказало влияние върху изявленията на жалбоподателя, то това не може да се определи като съществено процесуално нарушение в разглеждания случай. Правото на защита на Т. Алил С. не е нарушено, тъй като той е имал възможност да изложи своите възражения и да представи доказателства, обосноваващи твърденията в производството по обжалване на решението на интервюиращия орган П. ДАБ. Както в административното производство, така и настоящото, от страна на жалбоподателя не са представени доказателства, които да обосновават извод за наличие на нови обстоятелства, които да бъдат основание молбата му за предоставяне на статут да бъде разгледана по предвидения в ЗУБ общ ред. В този смисъл, не е налице процесуално нарушение, което може да бъде квалифицирано като съществено и като такова да представлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения акт.

Интервюиращият орган е обосновал направените изводи в оспореното решение с получената от жалбоподателя по време на интервюто информация, както и с данните предоставени от жалбоподателя в рамките на предходно производство пред ДАБ. Изложени са аргументи, предвид които молбата е приета за явно неоснователна. В този смисъл, възраженията на жалбоподателя, че не са обсъдени всички сведения и доказателства са неоснователни. Настоящата инстанция споделя изводите на административния орган, според които твърдението за прието от жалбоподателя католическо вероизповедание не представлява ново обстоятелство. Видно от протокола за проведеното интервю, Т. А. С. твърди, че е приел католическо вероизповедание през 2006г. Следователно, това обстоятелство е съществувало през 2008г., когато е проведено предходно интервю с жалбоподателя, но той не го е посочил. От последното следва, че същото не може да бъде квалифицирано нито като новонастъпило, нито като такова, което не е могло да бъде известно на жалбоподателя и в този смисъл не може да бъде основание молбата му да бъде приета за разглеждане по общия ред, предвиден в ЗУБ. От страна на жалбоподателя в настоящото производство не са ангажирани доказателства, които да водят до изводи за фактическа обстановка, различна от установената, съгласно мотивите на решението на интервюиращия орган П. ДАБ.

По смисъла на §1, т. 8 от ЗУБ “сигурна държава по произход” е държавата, в която установеният правов ред и неговото съблюдаване в рамките на демократичната обществена система не допускат осъществяването на преследване или действия на преследване и не съществува опасност от насилие в ситуация на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Не са представени данни относно Западен бряг на река Й, които да водят до заключение за наличие на преследване или действия на преследване или за съществуването на опасност от насилие. Жалбоподателят не е представил доказателства, удостоверяващи, че в действителност спрямо него са били предприемани мерки, пораждащи опасност за живота и здравето му.

По силата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република Б се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези

причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал.1, вр. чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ, интервюиращият орган взема решение, с което отхвърля молбата като явно неоснователна когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

В конкретния случай е безспорно, че молбата, във връзка с която е прието оспореното решение е последваща. По смисъла на § 1, т. 6 от ЗУБ последваща молба е молба за предоставяне на статут в Република Б, която чужденецът подава, след като има прекратен или отнет статут на бежанец или хуманитарен статут, или производството за предоставяне на статут в Република Б е приключило с влязло в сила решение. За първи път Т. А. С. е поискал да му бъде предоставена закрила по реда на ЗУБ с молба вх. № УП-3449/01.10.2008 г. С решение № 62/12.02.2009 г. на председателя на ДАБ на Т. А. С. е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението на председателя на ДАБ не е било оспорено и е влязло в сила. В проведеното интервю, във връзка с молбата, в отговор на която е прието оспореното решение, жалбоподателят не е изложил причини, различни от тези, които е излагал и в предходното производство относно искането му за предоставяне на статут.

Оспореното решение на интервюиращия орган е прието в отговор на последваща молба по смисъла на ЗУБ, в която не са посочени нови и новонастъпили обстоятелства. С решението молбата на Т. А. С. е приета за явно неоснователна поради наличие на обстоятелство по смисъла на чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ. Предвид изложеното по-горе, този извод кореспондира с представения по делото доказателствен материал и е съобразен със законовите разпоредби. Следователно, спрямо оспореният административен акт не са налице основания за отмяна, по смисъла на чл. 146 от АПК, поради което жалбата, с която същият е оспорен е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от изложеното и на основание чл. 85, ал. 1 от ЗУБ, Административен съд С. – град, I АО, 16-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. А. С., палестинец, без гражданство, роден в гр. Рами, Западния бряг на р. Йордан, чрез адвокат Диана Д., срещу Решение № УП-108/13.08.2010 г. на интервюиращ орган П. Държавната А. за Б., с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: